

16.3.2017

Valtioneuvostolle

Aloite maakunnallisten lapsiasiavaltuutettujen perustamisesta

Lastensuojelun Keskusliitto ja Mannerheimin Lastensuojeluliitto esittävät maakunnallisten lapsiasiavaltuutettujen perustamista.

Hallituksen kärkihankkeen lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelman toimeksiannosta laaditussa sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksen ja maakuntauudistuksen lapsivaikutusten ennakoarvioinnissa¹ esitettiin perustettavaksi lasten ja nuorten maakunnalliset oikeusturvakeskukset. Aloitteessa ajatusta on syvennetty ja työstetty edelleen. **Esityksenä on, että perustettaisiin maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut, joiden työ linkittyisi vahvasti kansallisen lapsiasiavaltuutetun työhön ja tehtäviin.**

Sote- ja maakuntauudistuksen myötä Suomessa ollaan tekemässä mittavaa julkisen vallan ja hallinnon tehtävien uudelleenjärjestelyä. Sosiaali- ja terveysturvapalveluiden järjestämisvastuu siirretään kunnilta maakunnille. Lasten keskeiset kasvu- ja kehitysympäristöt - varhaiskasvatus, koulu ja vapaa-ajan palvelut - jäävät edelleen kuntien järjestämisvastuulle. Muutokset vaikuttavat merkittävästi lasten, nuorten ja perheiden palveluihin ja siten lasten oikeuksiin. Tässä yhteydessä on perusteltua tarkastella lasten oikeuksien edistämisen ja turvaamisen vahvistamista.

Maakunnallisen lapsiasiavaltuutetun tehtävänä olisi edistää lasten aseman ja oikeuksien huomioon ottamista maakunnan ja kuntien päätöksenteossa ja toiminnassa. Maakunnallisia lapsiasiavaltuutettuja koskeva sääntely voitaisiin sisällyttää maakuntalakiin tai omaan maakunnallisia lapsiasiavaltuutettuja koskevaan lakiin. Tällöin maakunnallinen lapsiasiavaltuutettu olisi maakunnan viranomaisena. Toinen vaihtoehto on, että maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut toimisivat oikeusministeriön hallinnonalalla valtion viranomaisena ja maakunnallisia lapsiasiavaltuutettuja koskeva sääntely sisällytettäisiin lapsiasiavaltuutetusta annettuun lakiin.

¹ Esa Iivonen & Kirsi Pollari (2016): Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksen ja maakuntauudistuksen lapsivaikutusten ennakoarviointi http://stm.fi/artikkeli/-/asset_publisher/lapsen-oikeuksien-sopimukseen-pohjautuva-ennakoarvio-sote-uudistuksesta-on-valmistunut

Maakunnallisten lapsiasiavaltuutettujen tehtävät

Maakunnallisen lapsiasiavaltuutetun tehtävänä olisi yhteistyössä alueella toimivien valtion, maakunnan ja kuntien viranomaisten sekä järjestöjen ja muiden toimijoiden kanssa edistää lapsen edun ja oikeuksien toteutumista.

Maakunnallisen lapsiasiavaltuutetun tehtäviin kuuluisi:

- 1) arvioida lasten oikeuksien ja edun toteutumista ja seurata lasten ja nuorten elinolosuhteita maakunnassa ja kunnissa;
- 2) seurata maakunnan ja kuntien päätöksentekoa ja toimintaa sekä arvioida niiden vaikutuksia lasten hyvinvointiin ja oikeuksien toteutumiseen;
- 3) aloittein, neuvoin ja ohjein kehittää maakunnan ja kuntien päätöksentekoa ja toimintaa lasta koskevissa asioissa ja edistää lasten oikeuksien ja edun toteutumista maakunnassa ja kunnissa;
- 4) pitää yhteyksiä lapsiin ja nuoriin ja välittää heiltä saamaansa tietoa maakunnan ja kuntien päätöksentekoon;
- 5) kehittää yhteistyömuotoja eri toimijoiden välille;
- 6) vahvistaa lasten oikeuksien edistämisen ja turvaamisen yhteistyötä maakuntatasolla sekä maakunnan ja sen kuntien välillä;
- 7) välittää lapsia ja lasten oikeuksia koskevaa tietoa lapsille ja heidän vanhemmilleen, lasten parissa työskenteleville, viranomaisille sekä muulle väestölle;
- 8) antaa oikeusohjausta sekä -neuvontaa lapsille ja vanhemmille maakuntien ja kuntien vastuulla olevista palveluista ja hyödyntää saatua palautetta palveluiden kehittämisessä ja laadun varmentamisessa sekä
- 9) edistää eri tavoin YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen (SopS 59–60/1991) toteutumista maakunnan ja kuntien päätöksenteossa ja toiminnassa.

Maakunnallisen lapsiasiavaltuutetun tukena voisi olla **maakunnallinen lapsiasianeuvottelukunta**.

Vaihtoehtoiset esitykset maakunnallisia lapsiasiavaltuutettuja koskevaksi rakenteeksi

Malli 1: Maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut maakuntien yhteyteen

Maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut sijoittuisivat osaksi maakuntien hallintorakennetta. Kullakin maakunnalla olisi lapsiasiavaltuutettu. Maakunta voisi myös perustaa yhdessä toisen tai toisten maakuntien kanssa yhteisen lapsiasiavaltuutetun viran. Maakunnallisella lapsiasiavaltuutetulla olisi toimisto ja tarvittava määrä muita viranhaltijoita. Maakunnallisia lapsiasiavaltuutettuja koskeva sääntely sisällytettäisiin maakuntalakiin tai erilliseen maakunnallisia lapsiasiavaltuutettuja koskevaan lakiin.

Malli 2: Maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut lapsiasiavaltuutetun toimiston yhteyteen

Maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut voisivat myös sijoittua osaksi lapsiasiavaltuutetun toimiston rakennetta oikeusministeriön hallinnonalalle. Tällöin kussakin maakunnassa olisi lapsiasiavaltuutetun toimiston toimipiste, jossa työskentelisi maakunnallinen lapsiasiavaltuutettu ja tarvittava määrä muita virkamiehiä. Toimipisteitä voisi olla myös vähemmän kuin maakuntien lukumäärä on, jolloin osalla maakunnallisista lapsiasiavaltuutetuista olisi hoidettavanaan useamman kuin yhden maakunnan alue. Maakunnallisia lapsiasiavaltuutettuja koskeva sääntely sisällytettäisiin lapsiasiavaltuutetusta annettuun lakiin.

Aloitteen taustaa ja perustelut

Lasten oikeuksien turvaaminen hajautetussa hallinnossa

YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista on keskeinen lasten oikeuksia koskeva ihmisoikeussopimus.² Lapsen oikeuksien sopimuksen 4 artiklassa edellytetään sopimusvaltion ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin lainsäädännöllisiin, hallinnollisiin ja muihin toimiin sopimuksessa tunnustettujen oikeuksien toteuttamiseksi. Lapsen oikeuksien sopimuksen täytäntöönpanon kansainvälisenä valvontaelimenä toimii YK:n lapsen oikeuksien komitea, jolle sopimusvaltioiden tulee määräjain raportoida sopimuksen täytäntöönpanon edistymisestä. Sopimuksen tulkinnassa ja täytäntöönpanossa tärkeällä sijalla ovat lapsen oikeuksien komitean antamat yleiskommentit.

YK:n lapsen oikeuksien komitea korostaa, ettei julkisen vallan hajauttaminen hallintoa siirtämällä tai delegoimalla millään tavalla vähennä sopimusvaltion hallituksen vastuuta täyttää velvollisuutensa kaikkien lainkäyttövaltansa alaisten lasten osalta. Komitea toteaa, että valtio, joka on ratifioinut lapsen oikeuksien sopimuksen, on kaikissa olosuhteissa vastuussa sopimuksen täysimääräisen täytäntöönpanon takaamisesta kaikilla lainkäyttövaltaansa kuuluvilla alueilla.³

Sopimusvaltioiden on aina varmistettava, että viranomaisilla, joille valtaa on siirretty, on tarvittavat taloudelliset, inhimilliset ja muut voimavarat, jotta ne voivat tehokkaasti täyttää lapsen oikeuksien sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvät tehtävänsä. Sopimusvaltioiden hallitusten on säilytettävä itsellään valtuudet vaatia sopimuksen täysimääräistä noudattamista hajautetulta hallinnolta tai paikallisviranomaisilta ja perustettava pysyviä valvontajärjestelmiä sen varmistamiseksi, että lapsen oikeuksien sopimusta kunnioitetaan ja sovelletaan kaikkiin niiden lainkäyttövallan alaisiin lapsiin ilman syrjintää. Lisäksi käytössä on oltava takeet, joilla varmistetaan, ettei hajauttaminen tai vallan siirto johda syrjintään siinä, miten eri alueilla asuvat lapset voivat nauttia oikeuksistaan.⁴

Suomessa on nyt ja tulevaisuudessa erittäin hajautettu julkinen hallinto, jossa tulevaisuudessa kuntien lisäksi maakunnat vastaavat suurimmasta osasta julkisen vallan toimintaa. Lasten palvelut ovat jatkossa joko kunnan (varhaiskasvatus, opetus ja vapaa-ajan toiminnot) tai maakunnan (sosiaali- ja terveyspalvelut) järjestämisvastuulla. Maakunnallisilla lapsiasiavaltuutetuilla olisi tärkeä tehtävä lasten oikeuksien edistämässä ja turvaamisessa maakuntien ja kuntien palveluissa ja päätöksenteossa.

Lapsiasiavaltuutettu lasten oikeuksien kansallisena ihmisoikeusinstituutiona

YK:n lapsen oikeuksien komitea korostaa, että lasten oikeuksien edistäminen ja suojele tulee valtavirtaistaa. Sopimusvaltiossa toimivien kaikkien ihmisoikeusinstituutioiden tulee tehdä tiivistä yhteistyötä tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Komitea toteaa, että kansallisten ihmisoikeusinstituutioiden tulisi olla maantieteellisesti ja fyysisesti kaikkien lasten käytettävissä. Maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut tukisivat tämän tavoitteen saavuttamista.

² Yleissopimus lapsen oikeuksista (59-60/1991), myöhemmin tässä muistiossa lapsen oikeuksien sopimus.

³ YK:n lapsen oikeuksien komitean yleiskommentti nro 5, kohdat 40-41.

⁴ YK:n lapsen oikeuksien komitean yleiskommentti nro 5, kohta 41.

Suomessa on syyskuusta 2005 lähtien toiminut lapsiasiavaltuutettu. Lapsiasiavaltuutetusta säädetään vuonna 2004 annetussa laissa, jota uudistettiin 1.1.2015 voimaantulleilla säännöksillä.⁵

Lapsiasiavaltuutetun tarkoituksena on varmistaa lasten aseman ja oikeuksien huomioon ottaminen lainsäädännössä ja yhteiskunnallisessa päätöksenteossa.

Lapsiasiavaltuutettu toimi aluksi sosiaali- ja terveysministeriön yhteydessä. Vuoden 2015 alusta lähtien valtuutettu on toiminut oikeusministeriön yhteydessä. Lapsiasiavaltuutettu on toiminnassaan itsenäinen ja riippumaton. Lapsiasiavaltuutetun tehtävänä on yhteistyössä muiden viranomaisten sekä toimialansa järjestöjen ja vastaavien muiden toimijoiden kanssa edistää lapsen edun ja oikeuksien toteutumista.

Lapsiasiavaltuutetulla on toimisto, jossa esittelijöinä toimivia virkamiehiä ja muuta henkilökuntaa. Toimistossa työskentelee vakituisesti kuusi henkilöä: lapsiasiavaltuutettu, lakimies, kolme ylitarkastajaa ja hallinnollinen avustaja. Lisäksi lapsiasiavaltuutetun viestintä hankintaan ostopalveluna. Muihin Pohjoismaihin verrattuna Suomen lapsiasiavaltuutetun toimistossa on selvästi vähemmän henkilökuntaa.

Lapsen oikeuksien komitea on kehottanut Suomea varmistamaan, että lapsen oikeuksia edistävälle kansalliselle ihmisoikeusjärjestelmälle tarjotaan tarvittavat henkilöstö- ja taloudelliset sekä tekniset resurssit, joilla taataan sen riippumattomuus, tehokkuus ja saavutettavuus.

Lapsiasiavaltuutetusta annetun lain mukaan tehtävänsään lapsiasiavaltuutetun tulee:

- 1) arvioida lapsen edun ja oikeuksien toteutumista ja seurata lasten ja nuorten elinolosuhteita;
- 2) seurata lainsäädäntöä ja yhteiskunnallista päätöksentekoa sekä arvioida niiden vaikutuksia lasten hyvinvointiin;
- 3) aloittein, neuvoin ja ohjein kehittää yhteiskunnallista päätöksentekoa lasta koskevissa asioissa ja edistää lapsen edun toteutumista yhteiskunnassa;
- 4) pitää yhteyksiä lapsiin ja nuoriin ja välittää heiltä saamaansa tietoa päätöksentekoon;
- 5) kehittää yhteistyömuotoja eri toimijoiden välille;
- 6) välittää lapsia koskevaa tietoa lapsille, lasten parissa työskenteleville, viranomaisille sekä muulle väestölle; sekä
- 7) edistää eri tavoin YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen (SopS 59–60/1991) toteutumista.

Lapsiasiavaltuutetun tukena toimii lapsiasianeuvottelukunta. Neuvottelukunnan tehtävänä on lasten aseman ja oikeuksien sekä niitä koskevan viranomaisten yhteistyön edistäminen. Neuvottelukunnan asettamisesta ja kokoonpanosta, tehtävistä sekä työskentelystä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Lapsilla oltava tietoa oikeuksistaan ja tehokkaat oikeusturvakeinot

Maakunnallisilla lapsiasiavaltuutetuilla olisi tärkeä tehtävä lasten oikeuksia koskevan tietoisuuden lisääminen lasten ja aikuisten keskuudessa. Järjestämisvastuu lasten palveluista on jatkossa sekä kunnilla että maakunnilla. Kuntien ja maakuntien palvelut ovat keskeisessä asemassa lasten oikeuksien edistämässä ja turvaamisessa. Ei ole realistista, että jokaisella kunnalla olisi oma lapsiasiavaltuutettu. Sen sijaan maakunnallinen lapsiasiavaltuutetturakenne olisi mahdollinen ja se olisi myös riittävän lähellä tukemaan lasten tarpeita sekä alueellisesti ja paikallisesti.

⁵ Laki lapsiasiavaltuutetusta (1221/2004). Lapsiasiavaltuutettu aloitti toimintansa 1.9.2005. 1.1.2015 voimaan tullut muutossäädös laki 1348/2014 lapsiasiavaltuutetusta annetun lain 1 ja 3 §:n muuttamisesta.

Lapsen oikeuksien sopimuksen 42 artiklassa edellytetään, että sopimusvaltio sitoutuu saattamaan yleissopimuksen periaatteet ja määräykset yleisesti niin aikuisten kuin lastenkin tietoon tarkoituksenmukaisesti ja aktiivisesti. YK:n lapsen oikeuksien komitea suositteli viimeisimmissä päätelmissään Suomelle, että sopimusvaltio vahvistaa yleistä tietoisuutta lapsen oikeuksien yleissopimuksesta sekä siihen perustuvasta kansallisesta lainsäädännöstä. Niin lasten, vanhempien kuin lasten kanssa työskentelevien ammattihenkilöiden tulisi tuntea nämä velvoitteet.⁶

Lapsen oikeuksien komitea on myös suositellut, että Suomi lisää yleistä tietoisuutta ja erityisesti lasten tietoisuutta kansallisten järjestelmien mahdollistamista eri valitusmenettelyistä⁷. Komitea myös piti tärkeänä, että lapset ovat tietoisia eduskunnan oikeusasiamiehen valitusmenettelystä ja ymmärtävät, miten mekanismi toimii.⁸ Eduskunnan oikeusasiamies on julkaissut vuoden 2017 alussa lasten sivut, joissa selvitetään lapsille ja nuorille ymmärrettävällä tavalla kantelua eduskunnan oikeusasiamiehelle.⁹ Lapsiasiavaltuutetun toimisto avasi helmikuussa 2017 uudistetut alakouluikäisille lapsille suunnatut sivut lasten lastenoikeuksista.¹⁰ Kansainvälisesti lasten ja nuorten oikeusturvasta tiedottamista heille sopivalla tavalla sekä matalan kynnyksen palveluna on pidetty tärkeänä.¹¹

Lisäksi komitea suositteli, että Suomi tehostaa asianmukaista ja järjestelmällistä koulutusta, jota annetaan kaikille lasten puolesta ja lasten parissa työskenteleville ammattiryhmille, erityisesti lainvalvontaviranomaisille, opettajille sekä terveydenhuollon ja sosiaalihuollon ammattilaisille.¹²

Suomi on voimaansaattanut YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen yksilövalitukset mahdollistavan valinnaisen pöytäkirjan, joka tuli Suomea sitovaksi 12.2.2016. Tästä huolimatta Suomesta kuitenkin puuttuvat lapsen oikeuksien komitean edellyttämät tehokkaat, lasten tarpeisiin soveltuvat oikeusturvakeinot ja niihin liittyvät neuvontapalvelut. Käytävissä olevat oikeusturvakeinot ovat puutteellisesti lasten ja lapsiperheiden tiedossa ja saatavilla, ja siksi ne eivät anna tehokasta oikeussuojaa. Myöskään monet lasten kanssa toimivat viranomaiset ja yksityiset toimijat eivät ole riittävästi tietoisia lasten ja nuorten oikeusturvakeinoista eivätkä osaa ohjata ja tukea lasta ja nuorta käyttämään niitä.¹³

Euroopan neuvoston lapsiystävällisen oikeudenkäytön suuntaviivat korostavat lasten oikeutta saada tietoa ja neuvontaa heidän ymmärtämällään kielellä ja ottaen huomioon heidän ikänsä ja kehitystasonsa sekä kulttuurinsa. Viranomaisten tulisi myös laatia lapsiystävällistä tiedotusmateriaalia, joka sisältää asiaan liittyvää oikeudellista tietoa sekä huolehtia sen levittämisestä. Euroopan neuvosto myös suosittelee perustettavaksi erityisiä tiedotuspalveluja, kuten lapsille tiedottamiseen erikoistuneita verkkosivustoja ja tukipuhelimia.

⁶ YK:n lapsen oikeuksien komitean päätelmät ja suositukset Suomelle (2011), kohta 20.

⁷ YK:n lapsen oikeuksien komitean päätelmät ja suositukset Suomelle (2011), kohta 14.

⁸ YK:n lapsen oikeuksien komitean päätelmät ja suositukset Suomelle (2011), kohta 14.

⁹ Eduskunnan oikeusasiamiehen lasten sivut <http://www.oikeusasiamies.fi/lapset>

¹⁰ www.lastensivut.fi

¹¹ Katso esimerkiksi Australialainen The National Children's and Youth Law Centre <http://www.ncylc.org.au/>, jonka kävijämäärät osoittavat lapsille ja nuorille suunnatun oikeusturvatieottamisen tärkeyttä.

¹² YK:n lapsen oikeuksien komitean päätelmät ja suositukset Suomelle (2011), kohta 20.

¹³ Lapsiasiavaltuutetun lausunto valtioneuvoston perus- ja ihmisoikeusverkostolle valtioneuvoston toisen kansallisen perus- ja ihmisoikeustoimintaohjelman laatimiseksi, 25.1.2016. http://lapsiasia.fi/wp-content/uploads/2016/01/LAPS_lausunto_kansallisen-perus_ja_ihmisoikeustoimintaohjelman-laatiminen_25012016.pdf

Euroopan neuvosto kehottakin jäsenvaltioita perustamaan tai ylläpitämään lasten oikeuksien tiedotuskeskuksia, parantamaan lasten mahdollisuuksia käyttää valitusmenettelyjä sekä sisällyttämään lasten parissa työskentelevien ammattihenkilöiden koulutukseen ihmisoikeuskasvatusta ja tietoa lasten oikeuksista.

Lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelma ja lasten oikeudet

Kaiken julkisen vallan toiminnan, tulee olla lainsäädännön ohjaamaa (PL 2 § 3 mom.)¹⁴. Sote- ja maakuntauudistuksessa myös lasten kannalta keskeisten palveluiden rakenteet muuttuvat olennaisesti. Lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelmalla (LAPE) pyritään vastaamaan lasten ja perheiden palveluiden kehittämisessä ilmenneisiin tarpeisiin sekä vahvistamaan lapsen oikeuksiin ja tietoon perustuvaa toimintakulttuuria päätöksenteossa ja palveluissa. LAPE-ohjelman keskeisenä lähtökohtana on lapsen oikeudet ja lapsen etu.

Perustuslain 22 §:n mukaisesti julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen. Juuri siitä on mitä suuremmassa määrin kysymys myös sote- ja maakuntauudistuksessa ja lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelmassa. Lasten ja nuorten sote-palveluiden uuden toimintakulttuurin ja -mallin kehittämisen lähtökohta tulee olla perus- ja ihmisoikeuksissa.

Lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelman tavoitteena vuoteen 2019 mennessä on, että kunnat, maakunnat ja valtion viranomaiset ovat saaneet välineet tietoon ja lapsen oikeuksiin perustuvaan päätöksentekoon ja toimintakulttuurin edistämiseen. Uudistuksen tavoitteiden arvioiminen tulee olemaan vaikeaa, jos tavoitteiden sisältöä ja välineitä niiden toteuttamiseksi ei tässä vaiheessa konkretisoida. Epäselväksi on jäänyt, miten maakunnissa ja kunnissa varmistetaan oikeudellinen osaaminen lasten sote-palveluiden osalta. Tähän tarpeeseen vastaisivat maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut.

LAPE-kärkihankkeeseen tulisi kytkeä mukaan maakunnalliset lapsiasiavaltuutetut. Maakunnallisten lapsiasiavaltuutettujen tarkoituksena olisi edistää ja turvata lasten oikeuksien täytäntöönpanoa maakunnissa ja kunnissa. Maakunnallisilla lapsiasiavaltuutetuilla olisi tärkeä tehtävä lasten oikeuksien edistämässä ja turvaamisessa maakuntien ja kuntien järjestämisvastuulla olevissa palveluissa.

Sote- ja maakuntauudistuksen jälkeen maakuntien järjestämisvastuulle kuuluvat mm. äitiys- ja lastenneuvolat, kouluterveydenhoitajat ja -lääkärit, avoterveydenhuollon palvelut, sairaalapalvelut, suun terveydenhuolto, mielenterveyspalvelut, perhe- ja kasvatuseuvonta, lastensuojelu ja vammaispalvelut. Perheen jälkeen tärkeimpien lasten ja nuorten kasvuympäristöjen – varhaiskasvatuksen, koulutuksen ja vapaa-ajan palveluiden – järjestämisvastuu on vastedeskin kunnilla. Hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen kuuluu jatkossa sekä kuntien että maakuntien tehtäviin.

LAPE-ohjelman tavoitteena on tuoda käyttöön lapsivaikutusten arvioinnin sekä välineitä lapsilähtöiseen budjetointiin ja lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin ja palveluiden seurantaan. Tämän tavoitteen toteutumiseksi maakunnallinen lapsiasiavaltuutettu olisi merkittävä toimija.

Esimerkiksi Tampereen kaupungin lapsiasiamiehen tehtäviin kuuluvat muun muassa Tampereen kaupungin päätösten lapsiin kohdistuvien vaikutusten arvioinnin kehittäminen. Työhön kuuluu myös lasten, nuorten ja

¹⁴ PL 2 § 3 mom: Julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia.

perheiden hyvinvoinnin seuranta ja raportointi. Lapsiasiamies osallistuu myös kaupungin palvelumallin kehittämiseen ja perheiden talon suunnitteluun. Lisäksi lapsiasiamies koordinoi kaupungin toimijoiden ja järjestöjen välistä perheverkkoa, joka edistää lasten ja perheiden asioita Tampereella. Vastaavaa toimintaa tulisi kehittää maakunnan tasolla.

Helsingissä 16.3.2017

Lastensuojelun Keskusliitto ry

Hanna Heinonen
toiminnanjohtaja

Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry

Milla Kalliomaa
pääsihteeri

Lisätietoja:

Kirsi Pollari
erityisasiantuntija
Lastensuojelun Keskusliitto
kirsi.pollari@lskl.fi

Esa Iivonen
johtava asiantuntija
Mannerheimin Lastensuojeluliitto
esa.iivonen@mll.fi